

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

תְּכַנִּיעַ עֲצָמָה!

והטובות של הרבי, אני מסתדר לבד! שלא יבואו לעשות לי כאן 'הפתעות'... עוד מעט אלה לי לבדי לבית החולים ואקרא קריאת שמע ואקבל בעצמי מתקן...".

המלמד הביט בסבר פנים חמורות על יענקי, וגער בו שלא דבר כראוי ל'בן תורה', והורה בתקף פי נאסר עליו ללכת לבד לבית החולים. "עליה להצטרף אלינו יחד, או למהר לביתה!". הילדים הביטו ביענקי והאזינו לדברי המלמד. יענקי סרב להפנע, גאותו בערה בקרבו להראות לכלם את גדל פקחותו הנלוזה.

שעתים לאחר מכן, הסתובב יענקי בבדידות בין קומות הבית חולים, חפש וחפש את מחלקת התינוקות, עלה במעלית עם אנשים זרים, ירד במדרגות מלון בחששות, מול עיניו ראה רופאים לבושים בבגדים מלחיצים, משות כשבהם חולים מסכנים מעברים ממקום למקום.

יענקי פחד. פחד מאד! הוא רצה לברוח הביתה אף לא מצא את היציאה. כעבר שעה, החל לבכות מפחד עצום. התבייש מעצמו. חרה לו נורא על עקשנותו המטפשת. בלבו הבטיח לעצמו: "פעם הבאה אלמד להפנע למלמד בשפלות כשאר חברי!".

למלמדנו, פי מי שאינו הולך בדרך הבעל תפלה ואינו דבק בדרך התורה בהכנעה, שולח לו השם גבור המטפל בו בגבורה שהיא קשה בהרבה.

במעשה ספר לנו רבנו, כי היה גבור גדול שהיה הולך עם גבוריו וכובש מדינה אחר מדינה. דרישה אחת היתה מפיו, לא כסף ומלחמה אלא - הכנעה! כשהיו בני המדינה נכנעין תחתיו, היה מניחם לחיות את חייהם בשלום, אף אם לא רצו להכניע עצמם היה מחריבם!

אם יש הכנעה - יש חיים, וכשאין הכנעה יש חרבות.

והם, מדינת הממון שמעו על כך, אף בד בבד שמעו כי ממאס בממון ואינו רוצה כלל ממון. וחרה להם מאד. שהרי איך נתן, אם כן, להפנע אליו? הרי כל ההכנעה תחתיו הוא הפך אמונתם ממש..."

דרך הגבור היה לשלח שליחים ולשאלם אם הם מוכנים להכניע עצמם תחתיו או לא. והם פחדו ממנו מאד. והחלו להקריב קרבנות לבעלי ממון שהם אלקותם...

"היום לאחר הלמוד ממתנה לכם הפתעה" הכריז רבי מוטל לילדי כתר ז'. בסיומו של יום כאשר התמידו התלמידים בחשק רב, המתינו להם בתחתית בנין התלמוד תורה שני טנדרים, עמם נסעו אל עבר בית החולים, שם יקראו קריאת שמע על יד מטת התינוק רך הנולד. כלם שמחו והתרגשו. אולם יענקי, שחכמולוג היה, רצה להראות לכל חברי כפתו כי הוא חברמן גדול, ואמיץ ויודע להכנס לבית חולים לבד, ולהסתובב במחלקות ולהגיע בגפו למחלקת התינוקות, הכריז לכלם בגאון ובחסר דרך ארץ: "לא צריף את הטנדרים

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (4)

להתערב עם בני העולם ולעמוד באורא דהאי
עלמא, שלא יטמאו עצמן, כנ"ל,

ולא היו יכולים לדבר כלל עם בני העולם,
שלא יטמאו אותם בהבל פיהם (על כן
בנדאי השומרים שעמדו חוץ לעיר, היו קטנים
במעלה כנ"ל), אף גם השומרים היה להם
הצורות הנ"ל, והיו מחבקים ומנשקים
אותם בכל פעם, כי גם אצלם היה עקר
האמונה הממון, כנ"ל.

ובא הבעל-תפלה הנ"ל אצל שומר אחד,
והתחיל לדבר עמו מהתכלית: באשר שעקר
התכלית הוא רק עבודת ה', תורה ותפלה
ומעשים טובים וכו', והממון הוא שטות
ואינו תכלית כלל וכו'.

ולא שמע אליו כלל השומר הנ"ל, כי כבר
נשקע אצלם מימים רבים, שעקר הוא רק
הממון, כנ"ל. וכן הלך הבעל-תפלה לשומר
שני ודבר עמו גם כן כנ"ל ולא שמע אליו
גם כן.

וכן הלך אל כל השומרים, ולא שמעו אליו
כלל. וישב עצמו הבעל-תפלה ונכנס

והאנשים הנ"ל, דהינו האנשים הפשירים
של הבעל-תפלה הנ"ל, חזרו למקומם וספרו
להבעל-תפלה מגדל הטעות והשטות של
אותה המדינה אף הם נבוכים מאד
בתאות ממון, ושהם רוצים לעקר למדינה
אחרת ולעשות להם כוכבים ומזלות

ענה ואמר הבעל-תפלה הנ"ל, שהוא
מתירא, שלא יתעו יותר ויותר, אחר-כך
נשמע, שעשו לעצמן אלקות, כנ"ל. ענה
ואמר הבעל-תפלה הנ"ל, שעל דבר זה היה
מתירא ודואג מתחלה.

והיה לו להבעל-תפלה רחמנות גדול
עליהם, ונתישב לילך בעצמו לשם, אולי
ישיב אותם מטעותם. והלך לשם הבעל-
תפלה ובא אל השומרים, שעומדים סביב
ההר.

והשומרים מסתמא היו אנשים קטנים
במעלה, שהם רשאים לעמוד באורא
דהאי עלמא, כי אנשים, שיש להם מעלות
מחמת הממון, כנ"ל, הם אינם יכולים כלל

לְתוֹךְ הָעִיר, שְׁהִיְתָה עַל הָהָר, כַּנְּל, כְּשָׁבָא
לְשֵׁם, הָיָה אֶצְלָם פְּלִיאָה, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ
נִכְנַסְתָּ לְכָאן. כִּי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְשׁוּם
אָדָם לְכַנֵּס אֶצְלָם כַּנְּל. הַשֵּׁיב לָהֶם:
מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִכְנַסְתִּי, יִהְיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה, מָה
אַתֶּם שׁוֹאֲלִים עַל זֶה? וְהִתְחִיל הַבַּעַל־תְּפִלָּה
לְדַבֵּר עִם אֶחָד מֵהַתְּכֵלִית וְכוּ', כַּנְּל, וְלֹא
שָׁמַע אֵלָיו כָּלֵל, וְכֵן הַשְּׁנִי וְכֵן כָּלֵם, כִּי כָּבַר
נִשְׁקָעוּ בְּטָעוֹתֵם הַנְּל.

וְהָיָה הַדְּבָר תְּמוּנָה בֵּין אַנְשֵׁי הָעִיר עַל שֶׁבָא
אָדָם אֶצְלָם וּמְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַפֶּן אֲמוֹנָתָם, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעֶצְמוֹן, אוֹלֵי
הָאָדָם הַזֶּה הוּא הַבַּעַל־תְּפִלָּה, כִּי כָּבַר נִשְׁמַע
אֶצְלָם, שֵׁישׁ בַּעַל־תְּפִלָּה כְּזֶה בְּעוֹלָם, כִּי
כָּבַר נִתְּפָרְסָם הַדְּבָר שֶׁל הַבַּעַל־תְּפִלָּה
בְּעוֹלָם, כַּנְּל,

וְהָיוּ קוֹרִין אוֹתוֹ בְּעוֹלָם דָּעַר פְּרוּמֵר בַּעַל־
תְּפִלָּה, אֵךְ לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לָהֶם לְהַכִּירוֹ
וּלְתַפְּסוֹ, כִּי הָיָה מִשְׁנָה עֶצְמוֹ אֶצֶל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד. אֶצֶל זֶה הָיָה נְדָמָה כְּסוּחַר, וְאֶצֶל
זֶה כְּעֵנִי וְכוּ', כַּנְּל, וְתַכְּף נִמְלֵט מִשָּׁם.

וְיִהְיֶה הַיּוֹם, וְהָיָה גְבוּר, שְׁנִתְקַבְּצוּ אֵלָיו
כְּמָה גְבוּרִים. וְהָיָה הַגְּבוּר עִם גְּבוּרָיו הוֹלֵךְ
וְכוֹבֵשׁ מְדִינוֹת, וְלֹא הָיָה רוּצָה כִּי אִם

הַכְּנָעָה. וְכִשְׁהָיוּ בְּנֵי מְדִינָה מְכַנְיָעִים עֶצְמוֹן
תַּחְתָּיו הָיָה מְנִיחָם; וְאִם לָאוּ, הָיָה
מַחְרִיבָם. וְהָיָה הוֹלֵךְ וְכוֹבֵשׁ, וְלֹא הָיָה רוּצָה
שׁוּם מָמוֹן רַק הַכְּנָעָה שְׁיִהְיֶה תַּחְתָּיו.

וְהָיָה דְרָכּוֹ שֶׁל הַגְּבוּר שְׁהִיָּה שׁוֹלַח
לְמְדִינָה גְבוּרָיו, כְּשֶׁהָיָה עֵדִין רְחוֹק מִמֶּנָּה
הַרְבֵּה חֲמֻשִׁים פְּרָסָאוֹת שֶׁיִּכְנָיעוּ עֶצְמוֹן
תַּחְתָּיו, וְהָיָה כּוֹבֵשׁ מְדִינוֹת, כַּנְּל.

וְהַסּוֹחְרִים שֶׁל הַמְדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת הַנְּל,
שְׁהָיוּ סוֹחְרִים בְּמְדִינוֹת אַחֲרוֹת, כַּנְּל, בָּאוּ
לְמְדִינָתָם, וְסָפְרוּ מֵהַגְּבוּר הַנְּל, וְנָפְלוּ
עֲלֵיהֶם פַּחַד גָּדוֹל. וְאַף־עַל־פִּי שְׁהָיוּ
מְרָצִים לְהַכְנִיעַ עֶצְמוֹן תַּחְתָּיו, אֵךְ שֶׁשָּׁמְעוּ,
שֶׁהוּא מְמַאֵס בְּמָמוֹן, וְאִינוֹ רוּצָה מָמוֹן כָּלֵל,

וְזֶה הָיָה הַפֶּן אֲמוֹנָתָם, עַל כֵּן הָיָה בְּלִתִּי
אֶפְשָׁר אֶצְלָם לְהַכְנִיעַ תַּחְתָּיו, כִּי הָיָה אֶצְלָם
כְּמוֹ שְׂמֵד, מֵאַחַר שֶׁאִינוֹ מְאָמִין כָּלֵל
בְּאֲמוֹנָתָם דִּהְיָנוּ בְּמָמוֹן, וְנִתְיָרָאוּ מְאֹד
מִלְּפָנָיו.

וְהִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת וּלְהַקְרִיב
קֶרְבָּנוֹת לְאֱלֹקוֹתֵם הַנְּל, וְהָיוּ לוֹקְחִים
חֶזֶק (דִּהְיָנוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ מָמוֹן מְעַט, שֶׁהוּא חֶזֶק
אֶצְלָם) וְהַקְרִיבוּ לְקֶרְבָּן לְאֱלֹקוֹת הַנְּל
וְכִיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ הָעֲבוֹדוֹת כַּנְּל.

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה י"ב מבעל תפילה (4)

- ד. מה היה רוצה הגבור מבני המדינות?
- כבוד, שיכבדו אותו
 - ממון, שיתנו לו את ממונם
 - הכנעה, שיכניעו עצמם תחתיו
- ה. למה היה בלתי אפשרי למדינה של עשירות להיכנע תחת הגבור?
- שהיה ממאס בממון, שזה היפך אמונתם
 - שהיה ממאס בתאוות, שזה היפך אמונתם
 - שהיה ממאס בכבוד, שזה היפך אמונתם
- ו. האם למדת את המעשה השבוע?
- רציתי
 - פעם
 - פעמים

- א. מה ענה הבעל תפילה לאנשיו כששמע שיש להם אלקות ר"ל?
- שעל זה היה מתירא ודואג מתחילה
 - היה לו רחמנות גדול עליהם
 - שתי התשובות נכונות
- ב. מה ענו השומרים לבעל תפילה כשדיבר עימם מהתכלית?
- יש לנו תכלית אחר
 - לנו יש דרך אחרת
 - לא שמעו אליו כלל
- ג. איך העולם היו קורין לבעל תפילה?
- דער מלאך אלוקים
 - דער פרומער בעל תפילה
 - דער צדיק הדור

בעומק המעשה

כמה פעמים כתוב במעשה שלמדנו השבוע "בעל תפילה" ?
 וכמה פעמים כתוב במעשה שלמדנו השבוע "בעל תפילה" בהסתר ?
 (דהיינו שכתוב מה עשה הבעל תפילה ולא מוזכר בעל תפילה – רק אנו מבינים לבד שזהו הבעל תפילה)

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (3)

כמה פעמים מוזכר במעשה זו שלמדנו השבוע המילה "ממון" ? 25 פעמים

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com